

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 12 november 2019 met nummer RvVb-A-1920-0246
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0395-SA

Verzoekende partij	de vzw BEDRIJVENPARK GENTBRUGGE II vertegenwoordigd door advocaat Jeroen DE CONINCK met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 211
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN
Tussenkommende partij	het college van burgemeester en schepenen van de stad GENT vertegenwoordigd door advocaat Sylvie KEMPINAIRE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9051 Gent, Putkapelstraat 105A

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 december 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 8 november 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de tussenkommende partij van 1 juni 2018 verworpen.

De verwerende partij heeft aan bvba HAERENS GLASS, hierna de aanvrager genoemd, onder voorwaarden een omgevingsvergunning verleend voor de bouw van twee assemblagehallen met inpandige kantoren, een gedeelde overdekte buitenruimte als verbinding met groendak en dakterrassen, en een centraal gelegen laad- en loskade met verhoogd logistiek dek op de percelen gelegen te 9050 Gentbrugge (Gent), Dulle Grietlaan 12, met als kadastrale omschrijving afdeling 22, sectie B, nummers 14/e3 en 14/f3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij vraagt met een aangetekende brief van 19 februari 2019 in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De waarnemend voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 18 maart 2019 toe tussen te komen.

De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing met het arrest van 14 mei 2019 met nummer RvVb-S-1819-0973 dat aan de procespartijen betekend is met een aangetekende brief van 20 mei 2019.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Het is niet nodig te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst omdat, zoals hierna blijkt, de afstand van geding vastgesteld wordt.

IV. VERSNELDE RECHTSPLEGING

Artikel 69, tweede lid van het Procedurebesluit bepaalt dat de verzoekende partij binnen een vervalt termijn van dertig dagen een verzoek tot voortzetting moet indienen wanneer de Raad de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet heeft geschorst: bij gebreke daarvan geldt ten aanzien van de verzoekende partij een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding.

De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting ingediend.

Artikel 72, §1 van het Procedurebesluit bepaalt dat de verzoekende partij, wanneer er geen verzoek tot voortzetting ingediend is, binnen een vervalt termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de dag van de betekening van de mededeling door de griffier dat de afstand van geding zal worden uitgesproken, kan vragen te worden gehoord.

De verzoekende partij heeft niet binnen de vijftien dagen na de betekening per aangetekende brief van 9 juli 2019 van voormelde mededeling door de griffier gevraagd te worden gehoord.

Uit dat stilzitten leidt de Raad af dat de verzoekende partij niet aandringt op de verdere behandeling en berust in de bestreden beslissing: de Raad stelt de afstand van geding vast.

V. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de procespartij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt. Omwille van de afstand van geding legt de Raad de kosten ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de procespartij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

De verzoekende partij vraagt haar een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, maar is, omwille van de afstand van geding, niet de in het gelijk gestelde partij, zodat de Raad haar geen rechtsplegingsvergoeding toekent.

De verwerende partij laat zich niet bijstaan door een raadsman, die advocaat is, en vraagt geen rechtsplegingsvergoeding.

2.

De Raad legt de kosten van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partij omdat de tussenkomende partij zelf beslist al dan niet tussen te komen in een procedure.

Bovendien bestaat, door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partij, het risico dat het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt verzwaaard en de verzoekende partij financieel wordt afgeschrikt beroep in te stellen: de verzoekende partij kan immers moeilijk inschatten hoeveel procespartijen er zullen tussenkomen in de procedure.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, meer bepaald het door de verzoekende partij betaald rolrecht ten bedrage van 300 euro, ten laste van de verzoekende partij.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 12 november 2019 door de eerste kamer.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS